

for under ændringsforslag nr. 24) anført. Ændringen er formel og skyldes kun, at retsplejeloven omhandler to former for appel, anke og kære, og at man har anset det for rigtigst, at grundloven her benytter et neutralt udtryk.

§ 72, stk. 6, foreslås affattet som nedenfor under ændringsforslag nr. 25) anført.

Ændringen er sket under henvisning til lov nr. 224 af 7. juni 1952.

§ 73 foreslås affattet som nedenfor under ændringsforslag nr. 26) anført.

Ændringen er kun formel og tilsigter ingen ændringer af bestemmelsens reelle indhold.

§ 79, stk. 4, foreslås affattet som nedenfor under ændringsforslag nr. 31) anført.

Ændringen medfører, at sager om opløsning af politiske foreninger kan anlægges ved underret, men uden særlig tilladelse føres helt igennem til rigets øverste domstol.

I anledning af at forslagets § 85 i modsætning til den gældende grundlovs § 91 også forbyder oprettelse af „andet familie-fideikommis“, ønsker udvalgsflertallet at udtale, at denne ændring ikke udelukker, at der for fremtiden kan oprettes almindelige familielegater, når sådanne ikke instituerer en bunden successionsordning, ligesom båndlæggelse af arv for allerede eksisterende personer samt een ufødt generation stadig kan finde sted.

§ 88 foreslås affattet som nedenfor under ændringsforslag nr. 34) anført.

Et antal medlemmer har stillet det under nr. 2) til § 3 anførte ændringsforslag, hvorefter „rigsdagen“ overalt i forslaget ændres til: „folketinget“.

Løvrigt indstilles forslag til Danmarks Riges Grundlov til *vedtagelse*.

Et *mindretal* bestående af de konservative medlemmer har i udvalget stillet forslag om, at der til forslagets § 67 føjes følgende:

„Ændringer i kirkens indre forhold kan

kun gennemføres med tilslutning fra landets biskopper og repræsentanter for menighedsrådene.

De til folkekirken henlagte midler såvel som de den tilgående værdier må ikke finde anvendelse til andre formål end sådanne, hvortil de er tilvejebragt.“

Da man ikke fra anden side i udvalget har kunnet tiltræde dette, ønsker mindretallet at udtale, at det efter mindretallets opfattelse ville være en betryggelse for kirken, at man grundlovfæstede disse bestemmelser, der gennem lang tid har været praksis.

Et *mindretal* (Aksel Larsen) kan tiltræde en betydelig del af de af udvalget stillede ændringsforslag såvel som af forfatningskommissionens forslag som helhed, idet de indeholder væsentlige fremskridt i sammenligning med den nugældende grundlov.

Men mindretallet mener samtidig, at det ikke er tilstrækkeligt, at grundloven formelt fastslår borgernes politiske, sociale og personlige rettigheder; den må også i videst muligt omfang sikre disse rettigheders praktiske virkeliggørelse.

Mindretallet vil derfor dels anbefale at stemme imod visse af de stillede ændringsforslag, dels selv stille ændringsforslag, og har derfor ud fra disse synspunkter foreslået en ny paragraf efter § 1, således at det straks fastslås, at „enhver har krav på de rettigheder og friheder, der nævnes i denne grundlov, uden forskelsbehandling af nogen art“. Mindretallet mener, at vælgerbefolkningen bør sikres den størst mulige politiske indflydelse, og har derfor til § 42 (om folkeafstemning) foreslået stk. 4 ændret, således at kravet om, at mindst 30 pct. af samtlige stemmeberettigede skal stemme mod et lovforslag, for at dette bortfalder, frafaldes, hvorefter almindeligt flertal bliver afgørende. Mindretallet foreslår endvidere i overensstemmelse med sit syn på demokrati, at rigsdagsmedlemmerne i modsætning til bestemmelsen i forslagets § 57 netop skal være bundet ved forskrift fra deres vælgere